

V této práci se snažím najít a popsat konkrétní znaky interpretační tradice Novosvětské symfonie v podání České filharmonie. K tomu jsem zvolila kombinaci dvou metod - metody polostrukturovaných rozhovorů spolu s analýzou notového a zvukového materiálu. Polo-strukturované rozhovory jsem vedla celkem s dvanácti hráči filharmonie, kteří jsou různé věkové kategorie od dvaceti do sto let, různého nástrojového obsazení. Největší váhu v mé práci mají samotné výsledky z rozhovorů a společného poslechu s respondenty. Z rozhovorů pak vyplývají obecné rysy, kterými filharmonici svou interpretaci popisují, a které na ní, podle nich, mají vliv. Analýza odkrývá konkrétní místa v symfonii, která ve spojení s výpověďmi respondentů potvrzují jejich, tj. česko-filharmonické tradiční zpracování. Ačkoli se v rozhovorech setkávám s rozpolceným pohledem na interpretační tradici, výsledky ukazují na pozitivní zjištění, že určité rysy v interpretaci Novosvětské symfonie stále mezi filharmoniky platí a díky nim byli schopni z řady nahrávek poznat právě svou. Skrze jaké znaky filharmonici poznali právě svou nahrávku, se snažím v práci zjistit a na konkrétních případech demonstrovat.